

ABRAHAM LEMBERT

*Die Schlacht bei Navarin
Als Sieg
der Civilisation über die Barbarei*

1

- In Thränen flehend zu der ew'gen Milde,
Das Haupt von schwerer Fesseln-Last gebeugt,
Gedachte Hellas seines Ruhms Gefilde,
4 Wo Freysinn sich mit Allgewalt gezeigt;
Da scholl aus Gräbern eine hehre Stimme:
«Auf, Enkel, rächt des Vaterlandes Schmach!».
Und wirbelnd rollt den Felsen Schlucht-Gekrümmte
8 Im Widerhall die Donnerworte nach.

Chor der Griechen

- Zur Rache gegen die Barbaren!
Wir eilen in die Schlachten-Bahn;
Die Freiheit siegt nur in Gefahren.
16 Der Knechtschaft Ruh' ist Geistes-Wahn.

2

- In Eil-Gedränge wälzen sich die Schaaren,
Wie einst mit Pelops Sohn zu Trojas Fall,
Und wie aus Nacht-Gewölbe Wetter fahren,
20 Dass Land und See ergrausen vor dem Schall:
So stürmen sie mit männlichem Vertrauen
Von Sulis Fels zum fernen Insel-Meer,
Und weinend beten Mütter, Bräute, Frauen,
24 Am Hochaltar um Glück für Hellas Heer.

ABRAHAM LEMPIERT

*Ἡ ναυμαχία τοῦ Ναβαρίνου
Ὡς νίκη
τοῦ πολιτισμοῦ κατὰ τῆς βαρβαρότητας*

1

- Μὲ δάκρυα παρακαλώντας τὴν αἰώνια ἐπιείκεια,
σκύβοντας τὸ κεφάλι ἀπὸ τὸ βαρὺ φορτίο τῶν δεσμῶν,
θυμήθηκε ἡ Ἑλλὰς τὰ πεδία τῆς δόξας της,
4 ὅπου ἐκδηλώθηκε ἡ ἰδέα τῆς ἐλευθερίας μὲ ὅλη της τὴν δύναμη·
τότε ἀκούστηκε ἀπὸ τοὺς τάφους μία ὑπέροχη φωνή:
«Ἐμπρός, ἀπόγονοι, ἐκδικηθεῖτε τὴν ντροπὴ τῆς πατρίδος!».
Καὶ στροβιλίζοντας πίσω ἀπὸ τὰ βράχια τῶν φαραγγιῶν μὲ τὶς ἀπότομες στροφές
8 ἀντιλαλοῦν οἱ κεραυνοβόλες λέξεις.

Χορωδία τῶν Ἑλλήνων

- Γιὰ ἐκδίκηση κατὰ τῶν βαρβάρων!
Σπεύδομε στὶς γραμμὲς τῆς μάχης·
ἡ ἐλευθερία κερδίζεται μόνο μέσα ἀπὸ κινδύνους,
16 ἡ ἥσυχία τῆς δουλείας εἶναι παραφροσύνη.

2

- Βιαστικὰ καὶ συνωστισμένα κινοῦνται τὰ στρατεύματα,
ὅπως κάποτε μὲ τὸν γιὸ τοῦ Πέλοπα γιὰ τὴν καταστροφὴ τῆς Τροίας,
καὶ ὅπως ἀπὸ νυχτερινὰ σύννεφα ξεκινᾷ ἡ κακοκαιρία,
20 ὥστε στεριά καὶ θάλασσα νὰ τρέμουν μπροστὰ στὸν ἤχο:
Ἔτσι ὁρμοῦν μὲ ἀντρικὴ ἐμπιστοσύνη
ἀπὸ τὸν βράχο τοῦ Σουλίου ἕως τὶς μακρινὲς θάλασσες τῶν νησιῶν,
καὶ κλαίγοντας προσεύχονται μητέρες, νύφες, γυναῖκες,
24 στὸ θυσιαστήριο γιὰ τὴν τύχη τοῦ στρατοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Chor der Griechinen

Der Schlachten Gott in Sieg, in Waffen,
Gerechter Krieg ist dein Gebot:
Zur Freiheit hast du uns geschaffen,
28 Und ohne sie ist Leben Tod!

3

Dort wo unsterblich Spartas Todten leben,
Den Thermopylen gleich, der Zeit zum Hohn;
Wo Missolunghis Trümmer Klag' erheben,
32 Und wo gestrahlt Minervens hehrer Thron,
Dort siegte bald des Hochsinns edle Fahne,
Bald sank erschöpft der Kühnen klein're Schaar.
Und blinderschaft in eifersücht'gem Wahne
36 Liess sie Europa ringen in Gefahr.

**Chor der Priester, der Greise,
der Mädchen und der Kinder**

Sind wir nicht eines Gottes Kinder?
Hat Christus nur für euch gesiegt?
Vor seinem Thron steht nur als Sünder,
40 Wer sich vor blinder Willkühr schmiegt.

4

Zu Brüder-Völkern drang das Angst-Gestöhne,
Das Weltmeer wogt's zum Themse-Strand, zum Rhein;
Vom Newa-Strom erseufzt es hin zur Seine;
44 Doch Mitleid trauert waffenlos allein:
Indes die Liebe spendet fromme Gaben,
Und edle Kämpfer stürzen ins Gefecht,
Umkrächzt die Gier des Wuchers Leichen-Raben
48 Die Todten-Schicht, gethürmt für Menschen-Recht.

Χορωδία τῶν Ἑλληνίδων

Θεὲ τῶν μαχῶν στήν νίκη, στὰ ὄπλα,
δίκαιος πόλεμος εἶναι ἡ ἐντολή σου:
Γιὰ τὴν ἐλευθερία μᾶς δημιούργησες,
28 καὶ χωρὶς αὐτὴ ἡ ζωὴ σημαίνει θάνατος!

3

Ἐκεῖ ὅπου ζοῦν ἀθάνατοι οἱ νεκροὶ τῆς Σπάρτης,
ὅπως οἱ Θερμοπύλες, γιὰ χλευασμὸ τοῦ χρόνου·
ὅπου τὰ ἐρείπια τοῦ Μεσολογγίου θρηνοῦν,
32 καὶ ὅπου ἀστραφτε ὁ ὑπέροχος θρόνος τῆς Ἀθηνᾶς,
ἐκεῖ νίκησε σύντομα ἡ πολύτιμη σημαία τῆς ἀξιοπρέπειας,
σύντομα ἔπεσε ἐξαντλημένη ἡ μικρότερη ὁμάδα τῶν γενναίων,
καὶ ἐξαντλημένη ἀπὸ ζηλότυπη μανία
36 ἄφησε τὴν Εὐρώπη νὰ ἀγωνίζεται σὲ κίνδυνο.

**Χορωδία τῶν ἱερέων, τῶν γερόντων,
τῶν κοριτσιῶν καὶ τῶν παιδιῶν**

Δὲν εἴμαστε ἐνὸς Θεοῦ παιδιά;
Νίκησε ὁ Χριστὸς μόνο γιὰ σᾶς;
Πρὸ τοῦ θρόνου του στέκεται μόνο ὡς ἁμαρτωλός,
40 ὅποιος ὑποχωρεῖ στήν τυφλὴ αὐθαιρεσία.

4

Ἔως τοὺς ἀδερφοὺς λαοὺς ἔφτασε ἡ κραυγὴ τῆς ἀγωνίας,
ἡ θάλασσα τὴν μετέφερε ἕως τὶς ὄχθες τοῦ Τάμεση, ἕως τὸν Ρῆνο·
ἀπὸ τὸν ποταμὸ Νέβα ὁ ἀναστεναγμὸς ἀκούγεται ἕως τὸν Σηκουάνα·
44 ὅμως ἡ συμπόνοια χωρὶς ὄπλα θρηνεῖ μονάχη:
Ἐνῶ ἡ ἀγάπη χαρίζει εὐλαβικὰ δῶρα,
καὶ εὐγενεῖς ἀγωνιστὲς ὀρμοῦν στήν μάχη,
ἡ ἀπληστία τῶν πτωματικῶν κορακιῶν τῆς τοκογλυφίας κρᾶζει
48 στὸν σωρὸ τῶν νεκρῶν, συσσωρευμένο ἐξ αἰτίας τοῦ δικαίου τῶν ἀνθρώπων.

Chor der Völker

Soll Schutz bei uns der Türke finden!
 Er hasset Wahrheit, Recht und Licht.
 Sein Reich muss aus Europa schwinden,
 So will's der Völker Welt-Gericht!

52

5

- Auf Adler-Flügeln kühn empor geschwungen,
 Auf lichter Bahn von Götter-Kraft belebt,
 Hat Wahrheit einen ew'gen Sieg errungen,
 56 Vor dem das Reich der Finsternis erbebt.
 «Für Hellas Freiheit!», scholl's von mächt'gen Thronen;
 «Seyd, Griechen, frei!», ertönt's auf Albion,
 Und Cannings Geist verbindet ferne Zonen,
 60 Knüpft Peters Reich an Georgs und Heinrichs Thron.

Chor der Britten, Franzosen u. Russen

Wir sind vereint zu hohen Thaten,
 Wie nie noch sah das Abend-Land;
 Es keimen still der Menschheit Saaten,
 64 Schnell reift die Frucht in Gottes Hand.

6

- Schon nah'n vereint Europas Donner-Schlünde,
 Getragen auf bezähmter Fluthen Bahn;
 Aus Westen bläh'n die Segel will'ge Winde,
 68 In heil'ger Stille lauscht der Ocean; –
 Da scholl: « E r l ö s u n g ! », aus der Führer Munde:
 « E r l ö s u n g ! », hallten wider Meer und Land,
 Und Jubel schmettert bei der hohen Kunde
 72 Europas Kriegern zu von Hellas Strand.

Χορωδία τῶν λαῶν

Πρέπει νὰ βρεῖ προστασία σὲ μᾶς ὁ Τοῦρκος!
 Μισεῖ τὴν ἀλήθεια, τὸ δίκαιον καὶ τὸ φῶς.
 Τὸ βασίλειό του πρέπει νὰ ἐξαφανιστεῖ ἀπὸ τὴν Εὐρώπη,
 52 ἔτσι τὸ θέλει τὸ παγκόσμιο δικαστήριο τῶν λαῶν!

5

- Ἐπάνω σὲ φτερὰ ἀετοῦ πετώντας ψηλὰ τολμηρὰ,
 σὲ φωτεινὴ τροχιὰ ἀναζωογονημένη ἀπὸ θεϊκὴ δύναμη,
 ἡ ἀλήθεια ἀπέκτησε μίᾳ αἰωνία νίκη,
 56 μπροστὰ στὴν ὁποία σείεται τὸ βασίλειο τοῦ σκότους.
 «Γιὰ τὴν ἐλευθερία τῆς Ἑλλάδος!», ἤχησε ἀπὸ ἰσχυροὺς θρόνους·
 «Νὰ εἴστε, Ἕλληνες, ἐλεύθεροι!», ἤχεῖ στὴν Ἀλβιῶνα,
 καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Κάνιγγος συνδέει μακρινὲς ζῶνες,
 60 συνδέει τὸ βασίλειο τοῦ Πέτρου μὲ τὸν θρόνο τοῦ Γεωργίου καὶ τοῦ Ἑρρίκου.

Χορωδία τῶν Βρετανῶν, Γάλλων καὶ Ρώσων

Εἴμαστε ἐνωμένοι γιὰ μεγάλες πράξεις,
 τέτοιες ποὺ ποτὲ ἕως τώρα δὲν εἶδε ἡ Δύση·
 φυτρώνουν σιωπηρὰ οἱ σπόροι τῆς ἀνθρωπότητος,
 64 γρήγορα ὀριμάζει ὁ καρπὸς στὸ χέρι τοῦ Θεοῦ.

6

- Ἦδη πλησιάζουν ἐνωμένα τῆς Εὐρώπης τὰ κεραυνοβόλα κανόνια,
 μεταφερόμενα ἐπάνω στὸν δρόμο των ἀγριεμένων κυμάτων·
 ἀπὸ τὴν Δύση φουσκώνουν τὰ πανιὰ οὐριοὶ ἄνεμοι,
 68 σὲ ἀγία ἡσυχία κρυφακούει ὁ ὠκεανός· –
 τότε ἤχησε: «Σ ω τ η ρ ί α !», ἀπὸ τὸ στόμα τῶν ἀρχηγῶν:
 «Σ ω τ η ρ ί α !», ἀντήχησαν θάλασσα καὶ στεριά,
 καὶ ἀλαλάζουν δυνατὰ γιὰ τὴν σπουδαία εἶδηση
 72 στοὺς πολεμιστὲς τῆς Εὐρώπης ἀπὸ τὶς ἀκτὲς τῆς Ἑλλάδος.

Chor der Philhellenen

- Der Heimat sind wir treu geblieben,
 Als wir gekämpft für Hellas Recht;
 Im Schöpfungs-Buch' ist's eingeschrieben:
 76 «Kein Volk soll seyn des andern Knecht!».

7

- Ergrimmt in seinen blut'gen Mord-Gelüsten,
 Wie wann der Raub entrinnt dem Tiger-Zahn,
 Will Ibrahim mit Menschlichkeit sich brüsten,
 80 Und schwöret Frieden auf den Alkoran.
 Vertraut jedoch mit seines Meisters Tüken,
 Verlezt er frech den kaum gesproch'nen Schwur,
 Und ahnet nicht wie bald vor Gottes Bliken
 84 Verschwinden wird des Meineids gift'ge Spur.

Chor der Christen

- Vertrauet nicht dem Buch der Lüge,
 Verrath nur ist des Türken Heil;
 Verrath geleitet ihn zum Siege,
 88 Sein Schuz-Recht ist das Henker-Beil.

8

- Zerronnen ist nun in dem Stunden-Glase,
 Der Allmacht Langmuth bei des Frevlers Hohn;
 Vergeltend bringt im vollen Schrekens-Maasse
 92 Ihm Nemesis der Missethaten Lohn.
 Vulkanen ähnlich schleudern tausend Schlünde
 Der Rache Bliz auf Mahmuds Schiffe hin;
 Geborsten fluthen sie, ein Spiel der Winde,
 96 In Trümmer-Glut zum Strand von Navarin.

Χορωδία τῶν Φιλελλήνων

- Στὴν πατρίδα μας παραμείναμε πιστοί,
 ὅταν ἀγωνιστήκαμε γιὰ τὸ δίκαιον τῆς Ἑλλάδος·
 στὴ Βίβλο καταγράφηκε:
 76 «Κανένας λαὸς δὲν πρέπει νὰ εἶναι ὑπέρτης τοῦ ἄλλου!».

7

- Ὅργισμένος μὲ τις αἰμοχαρεῖς φονικὲς ὀρέξεις του,
 ὅπως ὅταν ἡ λεία ξεφεύγει ἀπὸ τὰ δόντια τῆς τίγρης,
 θέλει ὁ Ἴμπραῆμ νὰ κομπάζει μὲ ἀνθρωπιὰ,
 80 καὶ ὀρκίζεται εἰρήνη στὸ κοράνιον.
 Ἐξοικειωμένος ὅμως μὲ τις πονηριὲς τοῦ ἀφεντικοῦ του,
 ἀθετεῖ μὲ ἀναίδεια τὸν ὄρκο ποὺ μόλις ἔδωσε,
 καὶ δὲν προαισθάνεται πὼς σύντομα μπροστὰ στὰ βλέμματα τοῦ Θεοῦ
 84 θὰ ἐξαφανιστεῖ τὸ δηλητηριασμένο ἴχνος τῆς ψευδορκίας.

Χορωδία τῶν χριστιανῶν

- Μὴν ἐμπιστεύεστε στὸ βιβλίο τοῦ ψεύδους,
 προδοσία εἶναι μόνο ἡ σωτηρία τοῦ Τούρκου·
 προδοσία τὸν ὀδηγεῖ στὴν νίκη,
 88 τὸ δίκαιον τῆς προστασίας του εἶναι τὸ τσεκούρι τοῦ δημίου.

8

- Ἐξαντλήθηκε λοιπὸν ἐντὸς τῆς κλεψύδρας τοῦ χρόνου,
 ἡ μακροθυμία τῆς παντοδυναμίας μὲ τὸν χλευασμὸ τοῦ ἀσεβοῦς·
 ἐκδικουμένη τοῦ φέρνει μὲ τὸν μέγιστο βαθμὸ τοῦ τρόμου
 92 ἡ Νέμεση τὸ τίμημα τῶν ἀμαρτημάτων.
 Σὰν τὰ ἠφαιστεια ἐκσφενδονίζουν χιλιάδες κανόνια
 ἀστραπὴ τῆς ἐκδίκησης στὰ πλοῖα τοῦ Μαχμούτ·
 σκασμένα γεμίζουν νερό, παιχνίδι τῶν ἀνέμων,
 96 σὲ μορφή φλεγόμενων κομματιῶν πρὸς τὴν παραλία τοῦ Ναβαρίνου.

Chor der europäischen Schiffs-Völker

Gerächt sind der Unschuld Manen,
Die Frevler trift des Lasters Lohn;
Heil, Heil, Europas Sieges-Fahnen!
100 Heil, Rigny, Heyden, Codrington!

9

Bald ist erreicht der Menschheit hohes Streben,
Das Licht zu tragen in des Bosphors Nacht;
Nein, Eden ward der Rohheit nicht gegeben,
104 Und fallen muss der Ottomanen Macht.
Nicht länger werden muselmänn'sche Eulen
Verscheuchen Gottes Tag vom Firmament,
Nicht länger mehr der Menschheit Schätze theilen,
108 Und doch im Geiste seyn von ihr getrennt.

Chor der Beförderer der Civilisation

Es sprach der Herr am Schöpfungs-Morgen:
«Es werde für die Menschheit Licht!».
Und hält Gewalt es auch verborgen,
112 Den Sonnen-Wagen hemmt sie nicht.

Χορωδία τῶν ναυτικῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης

Ἐκδικήθησαν οἱ σκιές τῶν νεκρῶν γιὰ τὴν ἀθωότητα,
στοὺς ἀσεβεῖς ἀντιστοιχεῖ τὸ τίμημα τῆς ἀμαρτίας·
Ζήτω, ζήτω, οἱ νικηφόρες σημαίες τῆς Εὐρώπης!
100 Ζήτω, Δερὶν γύ, Χέυντεν, Κόδρινγκτων!

9

Σύντομα θὰ ἐπιτευθεῖ ὁ μέγας πόθος τῆς ἀνθρωπότητος,
νὰ μεταφέρουν τὸ φῶς στὴν νύχτα τοῦ Βοσπόρου·
ὄχι, ἢ Ἐδὲμ δὲν παραδόθηκε στὴν ὀμότητα,
104 καὶ πρέπει νὰ πέσει ἡ δύναμη τῶν ὀθωμανῶν.
Οἱ μουσουλμανικὲς κουκουβάγιες πλέον
δὲν θὰ διώχνουν τὴν ἡμέρα τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὸ στερέωμα,
πλέον δὲν θὰ μοιράζονται τοὺς θησαυροὺς τῆς ἀνθρωπότητος,
108 καὶ ὅμως στὸ πνεῦμα θὰ παραμένουν ἀπὸ αὐτὴν χωρισμένοι.

Χορωδία τῶν ὑποστηρικτῶν τοῦ πολιτισμοῦ

Εἶπε ὁ Κύριος στὴν ἀρχὴ τῆς Δημιουργίας:
«Γεννηθῆτω φῶς γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα!».
Καὶ ἂς τὸ κρύψει ἡ βία,
112 δὲν μπορεῖ νὰ ἐμποδίσει τὴν ἄμαξα τοῦ ἡλίου.

LUDWIG I., KÖNIG VON BAYERN

Auf Navarinos Einnahme

Auch Navarino fiel!
Alljährlich muß ein Opfer fallen,

- Damit vereinigt wieder wallen
4 Die Söhne Hellas zu dem Ziel.

Die Flamme höher steigt,
War sie gehemmt in ihrem Streben;
Es kann nur der den Preis erheben,

- 8 Zu dem sich's Glück nicht immer neigt.

Auf Leichen blutigroth
Weilt noch einmal des Mondes Schimmer,
Und scheint auf Hellas Flur dann nimmer,

- 12 Das Leben siegt, es flieht der Tod.

Das L e b e n: Gottes Wort,
Es siegt, ihr sieget, o Hellenen!
Es wächst, benetzt mit Blut und Thränen,

- 16 Der Lorbeer wie die Palme fort.

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ Α', ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΒΑΥΑΡΙΑΣ

Γιὰ τὴν κατάληψη τοῦ Ναβαρίνου

Ἔπεσε καὶ τὸ Ναβαρίνο!
Κάθε χρόνο πρέπει νὰ πέφτει ἓνα θῦμα,
γιὰ νὰ πορευτοῦν πάλιν ἐνωμένα
4 τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος στὸν στόχο.

Ἡ φλόγα ἀνεβαίνει ψηλότερα,
ὅταν ἐμποδίζεται στὴν προσπάθειά της·
μόνο ἐκεῖνος μπορεῖ νὰ πάρει τὸ βραβεῖο,
8 στὸν ὅποιον ἡ τύχη δὲν χαμογελᾷ πάντα.

Ἐπάνω ἀπὸ τὰ αἵματοβαμμένα πτώματα
πέφτει γιὰ ἄλλη μία φορὰ ἡ λάμψη τοῦ φεγγαριοῦ,
καὶ δὲν θὰ φέγγει ποτὲ πιά στὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος,
12 ἢ ζωὴ νικᾷ, ὁ θάνατος φεύγει.

Ἡ ζωή: Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ
νικᾷ, νικᾷτε, ὦ Ἕλληνες!
Μεγαλώνει, ποτισμένη μὲ αἶμα καὶ δάκρυα,
16 συνεχῶς ἡ δάφνη ὅπως ἡ φοινικιά.

HEINRICH STIEGLITZ

Die Donner von Navarin

Horch, im Aegäermeere
 Erbraust's im Donnerton
 Und schreckt die Schläferheere
 4 Empor an manchem Fürstenthron.

Die Langmuth ist verschwunden,
 Erschöpft ist die Geduld,
 In blutgen Todeswunden
 8 Löst sich Europas große Schuld.

Aegyptens stolze Flotte
 Liegt nun zerstreut umher
 Und der Barbaren Rotte
 12 Verschläng das ungemessne Meer.

Und ob sich drob auch krümme
 Manch herzverengter Wicht,
 Des Weltgerichtes Stimme
 16 Verstummt vor feilen Sklaven nicht.

ΧΑΪΝΡΙΧ ΣΤΙΓΚΛΙΤΣ

Οἱ βροντὲς τοῦ Ναβαρίνου

Ἄφουγκράσου, στὴν θάλασσα τοῦ Αἰγαίου
 ἀκούγεται βουητὸ σὰν κερανοῦ βροντὴ
 καὶ τρομάζει τὰ στρατεύματα τῶν κοιμηθέντων
 4 κάποιων πριγκιπικῶν θρόνων.

Ἡ μακροθυμία ἐξαφανίστηκε,
 ἡ ὑπομονὴ ἐξαντλήθηκε,
 μὲ αἱματηρὲς θανάσιμες πληγὲς
 8 ἐξαργυρώνεται τῆς Εὐρώπης ἡ μεγάλη ἐνοχί.

Τῆς Αἰγύπτου ὁ ὑπερήφανος στόλος
 κείτεται πλέον σκορπισμένος ἐδῶ καὶ ἐκεῖ
 καὶ τῶν βαρβάρων τὴν συμμορία
 12 τὴν κατάπτε ἡ ἀπέραντη θάλασσα.

Καὶ ἂν γι' αὐτὸ στεναχωρήσατε
 κάποιο στενόκαρδο ἀνθρωπάκι,
 τοῦ παγκοσμίου δικαστηρίου ἡ φωνὴ
 16 δὲν σιωπᾷ μπροστὰ σὲ ἐξαγορασμένους δούλους.